

Lovforslag nr. L 29. Fremsat den 9. oktober 1996 af undervisningsministeren (Ole Vig Jensen)

Forslag

til

Lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser

§ 1. Studerende ved videregående uddannelser har ret til rabat ved køb af månedskort til befordring med bus og tog i den kollektive persontrafik, der er omfattet af lov om hovedstadsområdet kollektive persontrafik og lov om den lokale og regionale kollektive personbefordring uden for hovedstadsområdet, samt med tog i den kollektive fjerntrafik.

Stk. 2. Retten til rabat ved køb af månedskort omfatter ikke befordring i form af individuel handicapkørsel for svært bevægelseshæmmede eller befordring på første klasse.

Stk. 3. Retten til rabat ved køb af månedskort omfatter måneder, hvor den studerende har ret til statens uddannelsesstøtte (SU), herunder måneder hvor SU fravælges, samt måneder hvor den studerende er i lønnet praktik. Studerende, der ikke har søgt SU til den uddannelse, de er i gang med, eller som ikke længere kan få SU til uddannelsen, har ikke ret til rabat.

§ 2. Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte (styrelsen) træffer afgørelse om, hvilke studerende der har ret til rabat efter § 1, og sender meddelelse herom til de pågældende studerende.

§ 3. Der ydes en rabat på 65 pct. af udgifter til månedskort ud over 300 kr. Der kan dog maksimalt ydes en rabat på 500 kr. Rabat på 25 kr. eller derunder bortfalder.

Stk. 2. Ved beregningen af rabatten indregnes den studerendes egenbetaling og rabat ved køb af andre månedskort til kollektiv trafik inden for den seneste måned.

Stk. 3. Den studerende skal ved anmodning om rabat fremvise meddelelse fra styrelsen, jf. § 2, personlig legitimation med billede samt eventuel dokumentation for køb af andre månedskort til kollektiv trafik, jf. stk. 2.

Stk. 4. Egenbetalingen på 300 kr. og maksimumrabatten på 500 kr., jf. stk. 1, reguleres én gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Ved reguleringen er det de aktuelle indtil da gældende beløb, som reguleres. De regulerede beløb afrundes til nærmeste kronebeløb.

§ 4. Det påhviler hvert amtsråd og hver kommunalbestyrelse uden for hovedstadsområdet eller udvalget for en fælleskommunal trafikvirksomhed samt DSB og Hovedstadsområdets Trafikselskab (HT) at yde rabat efter §§ 1 og 3.

Stk. 2. Hvert amtsråd eller hvert udvalg for en fælleskommunal trafikvirksomhed uden for hovedstadsområdet sørger for, at den i § 3 anførte rabat indpasses i det takst- og billetteringssystem, der anvendes i amtskommunen.

Stk. 3. Udgiften ved rabatordningen og dens administration, bortset fra den del der hører under styrelsen, afholdes af de transportansvarlige, der er nævnt i stk. 1. Styrelsen refunderer de transportansvarlige 90 pct. af det beløb, der er ydet i rabat, på grundlag af kvartalsvise opgørelser af rabatbeløbet. I amter uden fælleskommunale trafikvirksomheder sendes opgørelserne til styrelsen af amtsrådet.

Stk. 4. Revisorerne for en fælleskommunal trafikvirksomhed, DSB og HT attesterer, at rabatten er ydet i overensstemmelse med § 3, stk.

1 og 2, og at rabatbeløbet i øvrigt er opgjort korrekt. I amter, hvor der ikke er oprettet en fælleskommunal trafikvirksomhed, foretages attestationen af amtsrådet.

§ 5. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om

- 1) afgørelse og meddelelse om ret til rabat ved køb af månedskort, jf. § 2,
- 2) i hvilket omfang studerende, der har indsendt ansøgning om SU, har ret til rabat, selvom der ikke er taget stilling til ansøgningen,
- 3) at rabatbeløbet i særlige tilfælde af den transportansvarlige skal udbetales kontant til studerende, der har ret til rabat, når de tidligere har købt månedskort uden rabat,

- 4) opgørelsen af, hvilke beløb der er ydet i rabat, og om hvilke krav der stilles til attestationen af opgørelsen, jf. § 4, stk. 4, og om
- 5) at styrelsen kan indhente yderligere oplysninger om ordningen, herunder bl.a. oplysninger om antallet af studerende, der køber månedskort med rabat, og rabatbeløbets størrelse, samt om at oplysningerne skal gives i elektronisk form.

§ 6. Styrelsens afgørelser efter § 2 i denne lov kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 7. Loven træder i kraft den 1. januar 1997.
Stk. 2. Reguleringen, som nævnt i § 3, stk. 4, sker første gang den 1. januar 1998.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Regeringen ønsker at indføre en landsdækkende rabatordning for studerende ved videregående uddannelser ved køb af månedskort til kollektiv trafik. Rabatten skal udgøre 65 pct. på udgifter ud over 300 kr., dog med et loft på 500 kr. og en bagatelgrænse på 25 kr. månedligt.

Formålet er at reducere udgifterne til den daglige befordring mellem bopæl og uddannelsessted/praktiksted for studerende ved videregående uddannelser, som bor langt fra uddannelsesstedet, og hvor befordringsudgifterne derfor for mange studerende udgør en mærkbar andel af deres uddannelsesstøtte.

I en række tilfælde vil de studerende ikke have bopæl i umiddelbar nærhed af de videregående uddannelsesinstitutioner. Med en ordning, der delvis kompenserer studerende, som vælger at bosætte sig i længere afstand fra uddannelsesstederne, for de deraf følgende ekstra befordringsudgifter, kan man også lette presset på boligmarkedet. Ordningen vil endvidere gøre det mindre nødvendigt at flytte hjemmefra.

Der er valgt en rabatordning for at opnå, at den studerende kan få den økonomiske fordel med det samme ved køb af månedskort. Det er administrativt og forståelsesmæssigt også den enkleste løsning.

Andre modeller for støtte til de studerendes befordringsudgifter er vurderet som mindre hensigtsmæssige af økonomiske, administrative og skattemæssige grunde, men også fordi de ikke – som ved en rabatordning – sikrer, at den studerende får den økonomiske fordel med det samme.

Det er kun studerende ved videregående uddannelser, der kan få befordringsrabat, idet der allerede eksisterer en ordning med befordringsgodtgørelse for uddannelsessøgende på ungdomsuddannelser.

For at begrænse rabatmuligheden til alene at omfatte studerende, mens de er studieaktive, vil retten til rabat være knyttet til retten til at opnå statens uddannelsesstøtte (SU). Studerende, der har ret til SU, men som i kortere eller længere tid har fravalgt støtten, vil have ret til rabat. Retten til rabat bortfalder derimod for studerende, der ikke længere kan få stipendium/studielån til den uddannelse, de er i gang

med, fordi de mangler klip, og som heller ikke kan få slutlån. Studerende vil endvidere ikke have ret til rabat i de perioder, hvor de er studieinaktive, har orlov eller modtager andre former for offentlig støtte, som udelukker SU.

Studerende, der er i lønnet praktik som led i uddannelsen, har ikke ret til SU, mens de er i praktik. Men i disse perioder kan de studerende have store befordringsudgifter og vil derfor også have ret til befordringsrabat.

For at sikre at ansøgere om SU kan få meddelelse om ret til køb af månedskort med rabat, når de har brug for det – f.eks. når de starter på uddannelsen – selvom der ikke er taget stilling til deres SU-ansøgning, kan undervisningsministeren fastsætte bestemmelser herom. Bestemmelser vil blive udformet, så meddelelse om ret til køb med rabat til ansøgere, som ikke har ret til SU, i praktisk muligt omfang kan undgås.

Det er i øvrigt hensigten, at Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte (styrelsen) to gange om året – med virkning fra 1. januar og 1. juli – sender en meddelelse om ret til køb med rabat i den kommende halvårsperiode til de studerende, som efter de oplysninger, styrelsen har om de pågældende, opfylder betingelserne efter § 1. Disse meddelelser udsendes altså ikke på grundlag af en ansøgning fra de pågældende om rabat. Spørgsmål fra de studerende om retten til befordringsrabat skal rettes til deres uddannelsessted, som også spørgsmål om SU skal.

Meddelelse om ret til køb med rabat vil blive udsendt på en særskilt blanket direkte til den studerende. Meddelelsen vil ikke kunne tilbagekaldes eller annulleres. Det indebærer, at en studerende, der har fået meddelelse om ret til køb med rabat, bevarer denne ret indtil udløbet af den periode, der er angivet i meddelelsen, uanset om den pågældende inden da afslutter eller afbryder uddannelsen, tager orlov m.v. og dermed mister retten til SU. En mere restriktiv ordning vil vanskeligt kunne administreres.

Også for at sikre at ordningen bliver enkel at administrere og overskue for de studerende, begrænses den ikke til kun at omfatte månedskort, der dækker strækningen mellem bopælen og uddannelsesstedet/

praktikstedet, ligesom der ikke er tidsmæssige begrænsninger knyttet til klokkeslæt og ugedage. Til gengæld indeholder rabatordningen en egenbetaling på 300 kr. og et maksimum for rabatten på 500 kr. om måneden.

Rabatordningen er forhandlet med de kommunale organisationer. Der foretages også høring, herunder af de kommunale organisationer, parallelt med lovforslagets fremsættelse.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Økonomiske konsekvenser

Det er beregnet, at der må forventes ydet rabat svarende til et beløb på omkring 118 mio. kr. årligt, hvilket medfører en udgift til rabatordningen på omkring 106 mio. kr. Hertil kommer 2,8 mio. kr. årligt til styrelsen til administration af styrelsens del af ordningen samt i 1997 tillige engangsudgifter på 0,3 mio. kr. til edb-udvikling.

Der afsættes årligt 1,9 mio. kr. til dækning af amtskommunernes udgifter til administration af rabatordningen. Samlet udgør udgifterne til administration af ordningen således 5,0 mio. kr. i 1997 og herefter 4,7 mio. kr. årligt.

Styrelsen afholder herudover allerede i 1996 udgifter på 1,1 mio. kr. til igangsætning af administrationen af ordningen. Dette er udgiftsmæssigt neutralt, idet beløbet afholdes indenfor Undervisningsministeriets ordinære bevilling. Beløbet optages på tillægsbevillingsloven for 1996.

Det er valgt at give de transportansvarlige en refusion svarende til 90 pct. af den ydede rabat, da den refusionsprocent ud fra beregninger må vurderes at dække de transportansvarliges nettoudgifter ved rabatordningen.

Administrative konsekvenser

Styrelsen skal på årsbasis udstede ca. 250.000 meddelelser om ret til køb med rabat til studerende samt kvartalsvis modtage refusionsopgørelser og udbetale refusionsbeløb til de transportansvarlige. Udgifterne til administration heraf vil på årsbasis udgøre 2,8 mio. kr., heraf lønsum på 1,2 mia. kr. og driftsudgifter på 1,6 mia. kr. primært til edb-drift, porto og information. I 1997 vil der herudover være engangsudgifter på 0,3 mio. kr. til edb-udvikling til administration af refusionsopgaver m.v. Administrationen vil medføre et forøget ressourcebehov på 3 årsværk til styrelsen. I 1996 vil udgifterne til udvikling og administration udgøre 1,1 mio. kr., heraf lønsum på 0,1 mio. kr. og driftsudgifter på 1,0 mio. kr., heraf engangsudgifter til edb-udvikling på 0,3 mio. kr.

Miljømæssige og erhvervsøkonomiske konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljømæssige eller erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Forholdet til EU-retten

Det fremgår af Artikel 1, stk. 6, i Rådets forordning (EØF) nr. 1893/91 af 20. juni 1991 om ændringer af forordning (EØF) nr. 1191/69 om medlemsstaternes fremgangsmåde med hensyn til de med grebet offentlig tjeneste forbundne forpligtelser inden for sektoren for transporter med jernbane, ad landeveje og sejlbare vandveje, at de kompetente myndigheder i en medlemsstat – indenfor personbefordring – kan undlade at anvende forordningens bestemmelser om bl.a. indgåelse af kontrakter om offentlig tjeneste på befordringsvederlag og -vilkår, som er pålagt i en eller flere sociale gruppers interesse.

I henhold til bekendtgørelsen om statens uddannelsesstøtte giver styrelsen på samme betingelser som til danske statsborgere SU til uddannelsessøgende, der ikke er danske statsborgere, efter de forpligtelser, der følger af EU-retten. Studerende, der i medfør af EU-retten har ret til SU, har ligeledes ret til befordringsrabat efter bestemmelserne i denne lov.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Studerende ved videregående uddannelser, der har ret til SU, har ret til rabat efter de retningslinier, der er nævnt i § 3. Også studerende, der i kortere eller længere tid har fravalgt SU, har ret til rabat.

Studerende, der ikke længere kan få stipendium/studielån til den uddannelse, de er i gang med, fordi de mangler klip, og som heller ikke kan få slutlån, har ikke ret til befordringsrabat. Studerende, der ikke har søgt SU til den uddannelse, de er i gang med, har heller ikke ret til rabat.

Studerende, der er i lønnet praktik, har ikke ret til SU, mens de er i praktik. De har dog ret til befordringsrabat.

Ph.D.-studerende, der modtager Ph.D.-stipendium, har kun ret til rabat, i det omfang de har ret til SU efter afsnit I i lov om statens uddannelsesstøtte.

Transportydelsen, der udløser rabat, er efter forslaget den kollektive persontrafik, der er omfattet af den lovbestemte trafikplanlægning efter henholdsvis lov om den lokale og regionale kollektive personbefordring uden for hovedstadsområdet (kollektivtrafikloven) og lov om hovedstadsområdets kollektive persontrafik (HT-loven). Der opnås herved ret til ra-

bat i forbindelse med befordring med alle de kollektivtrafikformer, der er omfattet af planlægningen, uanset hvilken myndighed, der forestår befordringen i det enkelte tilfælde. Retten til rabat vil således omfatte følgende trafik:

- Den rutekørsel med bus, der forløber inden for to amtskommuner eller en amtskommune og hovedstadsområdet,
- den togtrafik, der udføres inden for amtskommunen eller hovedstadsområdet af DSB og privatbanerne, samt
- den togtrafik, der udføres af DSB mellem to amtskommuner uden for hovedstadsområdet.

Begrebet »tog i den kollektive fjerntrafik« dækker al anden togtrafik, der udføres af DSB inden for landets grænser.

Derudover gives der rabat til personbefordring med de færgeselskaber, som måtte have takstsamarbejde med de transportansvarlige, der er omfattet af loven.

Transportydelsen omfatter ikke den egentlige fjernbustrafik, der udføres af private busvognmænd/selskaber, og som forløber ud over to amtskommuner eller ud over hovedstadsområdet og en tilstødende amtskommune, eller befordring med færge ud over, hvad der er nævnt ovenfor.

Retten til rabat gælder efter forslaget kun ved køb af månedskort. Andre former for rejsehjemmel vil ikke udløse rabat efter denne lov.

Undtagelsen i stk. 2 vedrørende individuel handicapbefordring er en følge af, at denne særlige supplementsordning til den kollektive trafik er pålagt amtsrådene og HT i henhold til kollektivtrafikloven og HT-loven. Der er i denne forbindelse i overensstemmelse med principperne for offentlige driftstilskud til HT og den lokale og regionale kollektive personbefordring uden for HT-området foretaget statslig kompensation for kørselsordningerne gennem bloktilskudspuljen.

Til § 2

Meddelelser om ret til køb med rabat vil blive udsendt på en særskilt blanket direkte til den studerende og vil herefter ikke kunne tilbagekaldes eller annulleres. Meddelelse om ret til køb med rabat kræver ikke særlig ansøgning ud over ansøgning om SU.

Til § 3

Retningslinierne for tildeling af rabat er fastlagt i stk. 1. Rabatten ydes alene på kort med en måneds gyldighed. Månedperioden behøver dog ikke at følge kalendermåneden. Efter stk. 1 gives der ikke rabat på 25 kr. og derunder.

Køb med rabat skal ske inden for det tidsrum, der er angivet i meddelelsen fra styrelsen. Ligeledes skal månedskortets gyldighedsperiode løbe fra – men ikke nødvendigvis til – en dato inden for dette tidsrum.

Da nogle studerende vil have behov for at købe flere månedskort, er der i stk. 2 fastsat regler, hvorefter den studerendes egenbetaling og rabat ved køb af flere månedskort til kollektiv trafik købt inden for den seneste måned regnes med, når rabatten efter stk. 1 beregnes. En måned defineres som perioden mellem en given dato i én kalendermåned til datoen inden denne i den følgende kalendermåned. Købes der eksempelvis månedskort den 8. i en måned, medregnes således egenbetaling og rabat på månedskort købt i perioden fra den 9. i foregående måned til og med den nye købsdag. Dette gælder dog kun, i det omfang det eller de første kort er købt inden for det tidsrum, der er angivet i meddelelsen fra styrelsen.

I stk. 3 er det fastsat, hvordan de studerende skal dokumentere, at de har ret til rabat. De skal fremvise meddelelsen fra styrelsen om ret til køb med rabat samt personlig legitimation med billede og eventuelle andre månedskort, der er købt inden for den seneste måned. På det grundlag beregnes rabatten.

I stk. 4 er der fastsat regler om den årlige regulering af egenbetaling og maksimumrabat. Reguleringen sker første gang 1. januar 1998, jf. lovens § 7, stk. 2.

Til § 4

Gennemførelsen af rabatordningen pålægges efter bestemmelsen den myndighed, der i henhold til lov om buskørsel er kompetent til at fastsætte takster for rutekørsel med bus inden for myndighedens område, og som tillige udfører kollektiv personbefordring i henhold til den planlægning, der er anført i kollektivtrafikloven samt HT-loven.

I amter, hvor en fælleskommunal trafikvirksomhed (trafikselskab) er oprettet, udføres den kollektive buskørsel af dette selskab, der samtidig fastsætter taksterne for trafiknettet. I andre amter – for tiden Ringkøbing, Århus og Fyns amter – står kommunen for udførelsen af buskørslen inden for kommunen (lokal trafik), mens amtet forestår udførelsen af buskørslen inden for amtskommunen (regional trafik).

Bestemmelsen pålægger Hovedstadsområdets Trafikselskab (HT) at yde rabat for rejser med bus og tog, der alene foretages inden for hovedstadsområdet.

Endelig pålægges DSB at gennemføre rabatordningen inden for sit område. Den lokale og regionale togtrafik er på samme måde som rutekørsel med bus omfattet af planlægningen i kollektivtrafikloven.

Det forudsættes efter stk. 2, at amtsrådet eller trafikvirksomheden, hvor en sådan er oprettet, tager initiativ til samt forestår koordineringen af de praktiske og administrative spørgsmål, der måtte opstå i samarbejdet mellem de forskellige transportansvarlige (lokal over for regional kørsel eller buskørsel over for banetrafikken), f.eks. som følge af et eksisterende takst- og billetteringssystem inden for amtet. Herunder findes det naturligt, at samme myndigheder med andre amter og DSB afklarer eventuelle særlige spørgsmål om rabatordningens administration i forhold til kollektiv trafik, der overskrider amtsgrænsen. Bestemmelsen omfatter kun myndigheder uden for hovedstadsområdet, da HT efter HT-lovens § 6 fastsætter takster og billetteringssystem for rejser med bus og tog inden for hovedstadsområdet.

De transportansvarlige efter stk. 1 vil få refunderet 90 pct. af det beløb, der er ydet i rabat, fra styrelsen. Refusionsbeløbet vil blive udbetalt på grundlag af kvartalsvise opgørelser fra de enkelte transportansvarlige. Opgørelserne vil også omfatte rabat ydet efter regler i medfør af lovens § 5, nr. 3. Fælleskommunale trafikvirksomheder, DSB og HT indsender deres opgørelser direkte til styrelsen, mens der i amter, hvor der ikke er oprettet en fælleskommunal trafikvirksomhed, af amtsrådet foretages en indsamling af opgørelser fra de enkelte transportansvarlige i amtet. Amtsrådet sender herefter til styrelsen en opgørelse af rabatbeløb fordelt på de enkelte transportansvarlige.

Revisorerne for en fælleskommunal trafikvirksomhed, DSB og HT skal attestere, at rabatten er givet i overensstemmelse med lovens § 3, stk. 1 og 2, og at rabatbeløbet i øvrigt er opgjort korrekt. Da det ikke er et krav, at udstedelse af månedskort sker med indhentelse og registrering af cpr-nummer, vil det ikke efterfølgende kunne kontrolleres, om rabat alene er ydet til berettigede studerende efter § 1. Attestationen vil derfor ikke kunne omfatte dette forhold. I amter, hvor der ikke er oprettet en fælleskommunal trafikvirksomhed, foretages attestationen af amtsrådet. Attestationen udgør grundlaget for styrelsens udbetaling af refusionsbeløb, og styrelsen vil således ikke foretage kontrol af, at rabat alene er ydet til berettigede studerende og er opgjort korrekt. Revisorerne – eller amtsrådene – er hermed ansvarlige

for, at rabatordningen og opgørelsen af rabatbeløbet sker forsvarligt og i overensstemmelse med loven.

Styrelsen udbetaler refusionsbeløbene til de enkelte transportansvarlige.

Til § 5

Bestemmelsen indeholder bl.a. en bemyndigelse for undervisningsministeren til at fastsætte regler om, at rabatten i særlige tilfælde skal udbetales kontant.

I enkelte tilfælde bliver det efterfølgende konstateret, at en studerende, som ikke har fået udstedt en meddelelse om ret til køb med rabat, har ret til SU og dermed ret til rabat. Det drejer sig typisk om tilfælde, hvor Ankenævnet for Uddannelsesstøtten har givet en studerende medhold i en klage. For at sikre at den studerende i disse tilfælde kan få rabat på månedskort købt inden for den omhandlede periode, gives undervisningsministeren en bemyndigelse til at fastsætte regler om, at trafikskaberne og DSB skal udbetale rabatbeløb til studerende, der tidligere har købt månedskort uden rabat.

Undervisningsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om opgørelserne fra de transportansvarlige om, hvilke beløb der er ydet i rabat, og om hvilke krav der stilles til attestationen af disse. For at det skal være muligt at følge ordningen nærmere, gives en bemyndigelse for ministeren til at fastsætte regler, hvorefter styrelsen kan indhente yderligere oplysninger om ordningen, herunder om antallet af studerende, der køber månedskort med rabat, og om rabatbeløbenes størrelse.

Udkast til administrative regler i medfør af ministerens bemyndigelse vil blive forelagt de kommunale organisationer til udtalelse.

Til § 6

Styrelsens afgørelser om meddelelse om ret til køb med rabat kan ikke ankes til anden administrativ myndighed. Afgørelser om støttetildeling efter lov om statens uddannelsesstøtte kan derimod indbringes for Ankenævnet for Uddannelsesstøtten. Denne ordning findes at være forsvarlig, da retten til rabat som altovervejende hovedregel er sammenfaldende med retten til SU.

Skriftlig fremsættelse (9. oktober 1996)

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Hermed tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om befodringsrabat til studerende ved videregående uddannelser.

(Lovforslag nr. L 29).

Lovforslaget fremsættes for at gennemføre det mellem regeringen, SF og Enhedslisten vedtagne forlig om ydelse af rabat ved køb af månedskort til kollektiv trafik for studerende ved videregående uddannelser. Forslaget er udarbejdet i samarbejde med Finansministeriet og Trafikministeriet.

Befodringsrabatten udgør 65 procent af udgifterne ved køb af månedskort ud over 300 kr. om måneden, dog højest 500 kr. Der skal gælde en bagatelgrænse på 25 kr. Egenbetalingen på 300 kr. samt maksimumrabatten på 500 kr. vil blive satsreguleret hvert år, første gang den 1. januar 1998. Retten til rabat er som udgangspunkt knyttet måneder, hvor den studerende har ret til statens uddannelsesstøtte (SU). Derudover har studerende ret til rabat i perioder, hvor de har fravalgt SU, samt perioder, hvor de er i lønnet praktik. Undervisningsministeren kan endvidere bestemme, i hvilket omfang studerende, der har indsendt ansøgning om SU, skal have ret til rabat, selv om ansøgningen ikke er færdigbehandlet.

SU-styrelsen udsteder særskilte meddelelser

om retten til køb med rabat, som i disses gyldighedsperioder fungerer som den studerendes dokumentation over for trafikskaber m.v., der skal yde rabatten.

De ansvarlige for transporten, dvs. amtsråd, kommunalbestyrelser uden for hovedstadsområdet, udvalget for en fælleskommunal trafikvirksomhed samt DSB og HT, forpligtes til at yde ovennævnte rabat. Udgiften ved rabatordningen og dennes administration, bortset fra den del, der varetages af SU-styrelsen, afholdes af de transportansvarlige. SU-styrelsen refunderer de transportansvarlige med 90 pct. af det beløb, der er givet i rabat, på grundlag af kvartalsvise opgørelser fra de enkelte transportansvarlige.

Der er beregnet en samlet udgift til rabatordningen på omkring 106 mio. kr. årligt. Hertil kommer yderligere 4,7 mio. kr. årligt til SU-styrelsens og amternes administration af ordningen. Styrelsen vil endvidere i 1997 have engangsudgifter på 0,3 mio. kr. til edb-udvikling. I 1996 afholder styrelsen inden for de ordinære bevillinger udgifter på 1,1 mio. kr. til igangsætning af ordningens administration.

Lovforslaget indeholder ikke miljømæssige og erhvervsøkonomiske aspekter.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje Ting.